

THƯ NGỎ

Kính gửi: Chư Tôn Đức Tăng Ni và quý Thiện hữu tri thức Phật tử.

Kính bạch quý Ngài và kính thưa quý vị,

Đạo Phật ra đời hơn hai ngàn năm qua, nhờ mang tính Nhân Bản, Thực Dụng và Khoa Học nên giáo pháp của Đức Như Lai được nhân loại hân hoan đón nhận ngày càng ngoạn mục, nhất là đối với các quốc gia tân tiến Tây phương, nơi mà khoa học ngày càng phát triển và đang đẩy lùi các tôn giáo độc thần vào bóng tối. Nhưng các tôn giáo này lại được phát triển ở các quốc gia trong thế giới thứ ba, bằng những phương tiện vật chất và chiêu bài tự do tôn giáo, hầu tiến hành một cuộc xâm lăng văn hóa và thực địa theo phương thức mới và tinh vi hơn.

Đạo Phật Việt Nam, có lúc hưng thịnh như dưới các triều đại Lý Trần, có khi đen tối như thời bị ngoại bang đô hộ. Trong hơn 30 năm qua, Phật Giáo không những **còn nhân** để tồn tại mà **có duyên** để phát triển hầu hết các mặt, nhất là cơ sở vật chất, rất ấn tượng. Có được những khởi sắc đáng quý ấy là nhờ sự thông thoáng của các cơ quan chức năng và sự nỗ lực không mệt mỏi của chư Tôn Giáo Phẩm Tăng Ni và Phật tử bốn phương.

Tuy nhiên, nhìn chung, chúng ta thấy sự phát triển của Phật Giáo Việt Nam, trong cũng như ngoài nước, vẫn còn nhiều yếu kém, thiếu sự đồng bộ:

- a. **Các trường mầm non và mẫu giáo** ít người quan tâm xây dựng, nhưng cơ sở thờ tự nhiều nơi chưa có nhưng lắm chỗ dư thừa, lạm phát tự viện (cải gia vi tự), như tại bang California, Mỹ là một thí dụ. Trái lại về phương diện tu tập thì một số vị chưa được trang bị đủ các quy củ thiền môn, nên đã và còn có thể dễ bị cuốn hút vào những từ trường thế tục. Giống như những người ra khơi, vượt trùng dương nhưng thiếu la bàn để định hướng, thiếu hành trang và các phương tiện cần thiết nên đã không tránh khỏi sức ép của các trận trận cuồng phong thời cuộc.

- b. **Về cư sĩ tại gia**, một thành phần đông đảo của Phật giáo, tuy có chương trình tu học nhưng chưa đồng bộ, nên sự xuất hiện các đạo tràng, do cư sĩ hướng dẫn nhau, mang tính tự phát tùy theo phương tiện và hoàn cảnh. Mặc dù có nhiều cố gắng nhưng các khóa tu học cũng chỉ thu hút được các nhóm nhỏ lẻ tẻ trong vài ngôi chùa hẻo lánh ở thị thành. Còn tuyệt đại quần chúng Phật tử, mỗi năm chỉ đi chùa vài lần trong các dịp Phật Đản, Vu Lan và Tết hoặc những lúc ma chay, húy kỵ. Thêm vào đó, Phật tử lâu đời nhưng không nắm vững giáo lý căn bản, nên dễ bị cải đạo lúc thiếu gạo cần tiền hoặc bị ép buộc qua hôn nhân.
- c. **Các đoàn thể khác** như các Câu lạc bộ Thanh niên, các đoàn Sinh viên, Học sinh và Gia đình Phật tử là những thế hệ trẻ đầy năng lực và nhiệt huyết. Họ là rường cột của nước nhà và mạng mạch của Phật Giáo, nhưng lại chưa được thành lập rộng khắp trong đơn vị của các chùa thuộc hệ thống Giáo Hội, chưa có một chương trình tu học bài bản được các ban ngành liên hệ của Giáo Hội biên soạn, mà chỉ mang tính tự phát hoặc tự biên tự diễn, nên chất lượng chưa cao lắm.
- d. **Về cơ cấu tổ chức và nhân sự** của Trung Ương Giáo Hội, tứ chúng rất được điểm phúc nhờ quý Ngài trong Hội Đồng Chứng Minh và Hội Đồng Trị Sự toàn là những bậc Tăng tài đạo cao đức trọng. Nhưng phải thành thật để nhận rằng, có nhiều vị thâm niên phục vụ Giáo Hội đã gần 30 năm, tuổi quá cao, sức không còn nhiều. Quý Ngài cần được tịnh dưỡng sau bao năm hy hiến cuộc đời cho xã hội quần sanh. Bằng ngược lại, Giáo hội sẽ chỉ là một tổ chức có nhiều hình thức, ít nội dung, nên sẽ khó có thể đáp ứng được nhu cầu của thời đại, và dĩ nhiên là khó tiếp nối hạnh nguyện **hộ quốc an dân** mà xuyên suốt hơn hai ngàn năm qua đạo Phật luôn luôn tự hào một cách có thực.

Tám gương mờ trì trệ, thiếu viễn kiến của một Phật Giáo Hàn quốc co cụm, tiêu cực trong Thế chiến thứ hai, là nguyên nhân để Phật Giáo nơi này trở thành một tôn giáo thiểu số, và gần đây một số chùa đã bị con chiên cuồng tín Tin Lành đốt phá và chặt cổ tượng Phật vì họ cho đó là

ma quỷ! Nam Thái Lan trở nên vùng bất ổn trong nhiều năm qua vì sự suy yếu của Phật Giáo Thái. Đông Timor đã biến thành một nước Thiên chúa giáo tách rời khỏi Indonesia.

Việt Nam dưới thời Pháp thuộc, nhiều chùa bị đập phá để làm nhà thờ. Năm 1964, nhóm FULRO nổi loạn ở Cao nguyên. Năm 2001, Tin Lành Đêga Kontum đòi độc lập tự trị. Liên tiếp hai năm, 2010 và 2011, lễ Noel tại sân vận động Mỹ đình Hà nội, giáo phái Tin lành trong cái gọi là “Tuyên ngôn thuộc linh”, công khai thách thức lúc cho rằng dân tộc Việt Nam là rần, mà rần thì cần phải...

Còn nhiều nữa, nhưng một số phác họa vừa đề cập cũng đủ để cho thấy Phật Giáo Việt Nam, trong và ngoài nước, cần gấp rút Chấn Hưng, cần canh tân đổi mới kịp thời, cần trẻ trung hóa nhân sự Giáo Hội, đặt người đúng chỗ, cải tiến chương trình hoàng pháp hữu hiệu hơn, áp dụng tinh thần tứ chúng đồng tu v.v. Nếu không thì các biến cố tương tự nêu trên chỉ là thời gian.

Một số tư duy hàng chục năm về trước, vài chương trình sinh hoạt của ngày xưa chưa hẳn hoàn toàn thích hợp với thế giới ngày nay. Do đó, Chấn Hưng là một điều tất yếu không thể trì hoãn được nữa.

Để cụ thể, bằng một việc làm tuy nhỏ nhưng cần thiết, chúng tôi, những người hằng thao thức đến vận mệnh quốc gia dân tộc và tiền đồ Phật Giáo, nay vận động biên soạn **Tủ sách Tôn Giáo** để hỗ trợ việc tu học cho Phật tử tại gia.

Nội dung Tủ Sách được gợi ý như sau:

1. Tam tạng kinh điển của Phật Giáo. Tóm tắt một số các bộ kinh thông dụng của Nam tông và Bắc tông. Giới thiệu Luật Tạng và Luận Tạng .
2. Các pháp môn tu học cần thiết cho hàng Phật tử tại gia như Thiền, Tịnh và Mật tông. Những lợi ích thiết thực về tâm và thân của ba pháp môn này.

3. Lịch sử phát triển Phật Giáo trên thế giới: Các nước Tây phương (Anh, Mỹ, Pháp, Canada, Úc, v.v.), Đông phương (Việt Nam, Thái Lan, Ấn Độ, Trung Quốc, Hàn Quốc, Cam Bốt, Lào v.v.), Phi Châu và châu Mỹ La Tinh.
4. Những khó khăn và những bài học thiết thực rút ra từ chương trình hoàng pháp tại một số quốc gia nêu trên.
5. Sự thịnh suy của Phật Giáo trong vài nước tiêu biểu như Ấn Độ, Nam Hàn, Thái Lan, Nhật và Việt Nam.
6. Những đóng góp của Phật Giáo về mặt hòa bình, triết học, khoa học, nhân văn, tâm lý trị liệu và sức khỏe v.v.
7. Chấn hưng tổ chức Phật Giáo Việt Nam là một nhu cầu cấp thiết, và chấn hưng những lãnh vực nào?
8. Đề nghị một phương thức hoàng pháp nhanh, hiệu quả tốt. Dự kiến một hướng đi cho Phật Giáo Việt Nam trong thế kỷ mới hiện nay. Cư sĩ với các vấn đề kinh doanh để có tiền hỗ trợ Giáo Hội.
9. Tìm hiểu một số tôn giáo lớn trên thế giới như Thiên Chúa Giáo, Tin Lành, Chính Thống Giáo, Anh Giáo và Hồi Giáo, đặc biệt các tôn giáo đang có mặt tại Việt Nam. Lịch sử truyền giáo của các tôn giáo này. Những thăng trầm và bài học rút ra từ đó. Tiên đoán sự bành trướng của các tôn giáo này tại các quốc gia Á châu.
10. Dựa vào ba tiêu chí: Tính Nhân bản, tính Thực dụng và tính Khoa học, để đối chiếu một số lời dạy của các tôn giáo nói trên đối với Phật Giáo.

Lưu ý kỹ thuật:

Các bài viết phải mang tính khoa học, khách quan, sử dụng các tài liệu chính xác và tin cậy để bảo đảm giá trị nội dung. Để dễ phổ

biến đến quần chúng, số trang cho mỗi tập là không quá 100 trang (khoảng 300 chữ cho mỗi trang). Mỗi bài viết, ngắn nhất là 5 trang và dài nhất là khoảng 20 trang.

Nếu có thuận duyên, sau tủ sách này, chúng tôi sẽ tiến hành việc biên soạn các Tủ sách khác hoặc các chương trình như: Thi đua viết truyện ngắn, truyện dài, sáng tác ca nhạc, kịch v.v.

Thỉnh cầu chư Tăng Ni hoan hỷ chỉ giáo và cho bài, quý thiện hữu tri thức xa gần vui lòng cộng tác biên tập, góp ý hoặc hỗ trợ việc phổ biến các tác phẩm hoàn thành.

Trong 10 chủ đề gợi ý, tùy sở trường, quý vị có thể chọn đề tài thích hợp để biên soạn, nhưng nên cho ban Vận động biết để tránh sự trùng lặp với các vị khác. Bài gửi cho Tủ sách Tôn giáo, xin vui lòng không gửi cho các nhà xuất bản khác. Có thể trước hoặc sau khi sách được in và phổ biến, chúng tôi sẽ gửi đến các trang nhà nhờ đăng tải để đọc giả tiện dụng.

Mỗi lần có được năm cuốn, chúng tôi sẽ tiến hành việc xin phép, in và phổ biến.

Kính chúc quý vị Thân tại vô thường, Tâm tại an, một NĂM MỚI NHƯ Ý.

Địa chỉ liên lạc: Phone/fax US (323) 222-4444, e-mail: tongjiao2011@gmail.com

Ngày 28 tháng 1 năm 2011

Ban Vận động tạm thời: Tâm Diệu, Trần Trúc Lâm, Trí Tánh, Quán Như Phạm văn Minh, Hồng Quang, Nguyễn Tánh Trần tiến Khanh, Nguyễn Định.